

[Anne Grete Holmsgård]

ned på ventelisterne. Dette er et alvorligt problem, fordi det betyder, at de arbejdsløse kvinder har vanskeligt ved at komme ind på arbejdsmarkedet igen, og fordi det fratager en bestemt gruppe børn muligheden for den sociale og personlige udvikling, der ligger i daginstitutionsoophold.

I denne forbindelse er det centrale spørgsmål § 69 i bistandsloven. Trods de oprindelige intentioner om, at § 69 skulle fortolkes på en sådan måde, at kommunerne havde pligt til at sørge for dækning af det faktiske behov for daginstitutioner, fortolkes § 69 i dag af kommunerne og af socialministeriet på en sådan måde, at der ikke er tale om en forpligtelse, men blot en tom formålsparagraf. VS har derfor i dag indleveret et forslag til præcisering af bistandslovens § 69, hvor det gøres klart, at kommunerne er retligt forpligtet til at dække det faktiske behov for daginstitutionspladser.

Men krisen har også ramt børn og unge på en række andre områder. Det er sådan, at planlægningen af de fysiske miljøer, herunder boligbyggeriet, kun i meget ringe udstrækning overhovedet opererer med, at godt og vel 20 pct. af den samlede befolkning er børn og unge under 14 år. I slutningen af 1960erne og i starten af 1970erne var der en del forsøg på at planlægge mere børnevenlige boligområder, at udbygge legepladsfaciliteter, at udbygge fritidsforetagender for unge osv., men denne tendens er helt klart stagneret med krisens gennemslag. Som et aktuelt eksempel vil jeg nævne Egon Weidekamps helhedsplan for Sorte Firkant på Nørrebro, der nu tromles igennem på tværs af beboernes krav om mere lys og luft. En lige så lidt flatterende omtale kunne man give af det trafiksystem, hvor mange børn og unge dræbes og lemlæstes hvert år.

Disse forhold er på mange måder illustrative for den retsløse tilstand, der er dagligdagen for børn og unge. Det er sådan, at børn og unge under myndighedsalderen er deres forældres ejendom. De har stort set ingen rettigheder til henholde sig til, hvis de vanrøgtes på den ene eller anden måde af forældrene. Der er faktisk kun to muligheder: at stikke af hjemmefra eller, hvis de er store nok, at slå igen.

Hvis de angreb, jeg har nævnt her, og mange flere, som jeg ikke har haft tid til at komme ind på, skal tilbagevises, og hvis

børns og unges situation generelt skal forbedres, er det nødvendigt, at de faglige organisationer styrker indsatsen på dette område. I denne forbindelse er det meget positivt, at en række faglige og politiske organisationer er gået sammen om en kampagne for en ordentlig og rimelig barselorlov. En lignende kampagne eller indsats er yderst påkrævet for forældres ret til at holde betalt fri fra arbejdet, når deres børn er syge, og jeg synes, det er udmærket, at SF er kommet med et beslutningsforslag på lige netop dette område.

Så vil jeg meget kort kommentere nogle af de ting, der er blevet sagt om deltidsarbejde. Det er blevet fremhævet som et forsøg på at løse dette problem, at forældre ikke har ret meget tid tilovers til deres børn. Jeg mener, at den måde, man må løse dette problem på, er ved en generel arbejdstidsnedsættelse med fuld lønkomensation og ikke ved at forsøge at tvinge forældre over på deltidsarbejde og dermed tvinge dem til at gå ned i løn.

Steffensen (KrF):

Efter kristeligt folkepartis opfattelse er familien den bedste ramme omkring menneskers samliv, og børnene og de unge får den tryggeste opvækst gennem familien. Det er glædeligt at høre, at der er adskillige ordførere, der har betonet dette så stærkt her i dag. Et godt familieliv er en væsentlig betingelse for, at samfundet kan fungere godt. Den offentlige familievejledning bør derfor være familiebevarende.

Vi er enige med socialministeren her i dag i, at det er vigtigt, at børn og forældre har mulighed for at have tid sammen. Vi mener, at det er afgørende for at skabe tryghed for barnet, og det er jo en forudsætning for, at der kan være tale om en harmonisk livsudfoldelse.

Der er adskillige ordførere, der har talt om, at det faste parforhold ligesom er ved at forsvinde, og det er jo ikke så mærkeligt, når vi i vort land har prioriteret just det modsatte. Derfor ser kristeligt folkeparti med bekymring på, at man får løsere forhold på dette område, for vi tror, at mange problemer just opstår af dette.

Det er afgørende, at samfundet økonomisk giver forældrene mulighed for at være ligestillet, at de har reelle valgmuligheder, når